

عنوان مقاله:

ارزیابی شاخص های توسعه پایدار شهری با توجه به الزامات فرهنگی و تاریخی (مورد مطالعاتی: شهر اصفهان)

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی توسعه پایدار و عمران شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

مجتبی صناعی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد هرنند

خلاصه مقاله:

با توجه به وجود شهرهای تاریخی و مذهبی در کشور ایران مانند اصفهان، شیراز، یزد و غیره. بدون تردید طراحی معماری و توسعه پایدار شهری در این گونه شهرها ضوابط خاص خود را داشته و با شهرهای نوساز و تازه احداث متفاوت است. شهر اصفهان با دربرگیری آثار فاخر ایرانی- اسلامی همچون مسجد جامع، میدان نقش جهان، مدرسه چهارباغ، سی و سه پل و پل خواجه از مهمترین کانون های معماری و شهرسازی ایران به شمار می رود. بافت قدیم آن شاهکارهای معماری متعددی را در خود جای داده که توجه حفاظت از آن ها در ضمن برنامه ی توسعه ی شهری امری لازم و ضروری است. لذا با در نظر گرفتن شاخصه های فرهنگی و دینی در طراحی شهر، می توان اصفهان را به یک الگوی جهانی در ارتباط با توسعه مدرن شهری در ضمن حفاظت از ساختار تاریخی- مذهبی تبدیل کرد. در این پژوهش ما قصد داریم با بررسی عمیق تر و دقیق تر معماری شهر اصفهان با توجه به مزایا و معایب آن شاخصه هایی را جهت توسعه ی پایدار شهری بدون ایجاد آسیب بر بدنه ی تاریخی- مذهبی شهر ارائه کنیم. بدین منظور پنج طرح توسعه شهری اجرا شده در اصفهان مورد بررسی قرار گرفته و تحلیلی از معایب و مزایای آن ارائه می گردد.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار شهری، شاخص های تاریخی- مذهبی، اصفهان، معماری و شهرسازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/358086>

